?Šta je nafaka

NAFAKA

Nafaka je sve ono čime se čovjek koristi, svejedno da li je to halal ili haram, lijepo ili ružno. Sve ono čime se koristiš je tvoja nafaka. Ono čime se ne koristiš, makar to i posjedovao, nije tvoja nafaka, već nafaka drugoga. Postoji razlika između sticanja i nafake i između rada i nafake. Ne može se kazati: *"Sve ono što stiče čovjek predstavlja njegovu nafaku"*, niti je moguće da se kaže: *"Njegov posao predstavlja njegovu nafaku."* U onome što čovjek stiče je njegova nafaka i nafaka njegove supruge, djece i drugih koje i ne poznaje. Svima njima dolazi potpuna opskrba. Mnogo se začudimo kada vidimo kako nafaka dolazi čovjeku. Niko ne zna mjesto svoje nafake. Ponekad čovjek odlazi na više mjesta tražeći je, a ništa ne nalazi i ni do čega ne dolazi. Međutim, nafaka uvijek zna i pronađe put do svoga vlasnika, zna njegovu adresu i poznaje način dolaska do čovjeka, i nikada ne zaluta na putu do njega. Razlog za to je činjenica da je nafaka određena na nebu od strane Uzvišenog Allaha. Sve dok je nafaka određena, ona mora stizati svome vlasniku. Neki ljudi su u uvjerenju da je određena samo halal nafaka, ali je činjenica da je određena i ona koja je halal i ona koja je haram. Uzvišeni Allah kaže: "Jedite lijepa jela kojima vas opskrbljujemo!" (El-Bekare, 57.) Kao da postoji nafaka koja je lijepa i ona koja je ružna, o čemu Uzvišeni kaže: "I onoga koga smo Mi lijepom opskrbom obdarili i koji udjeljuje iz toga, i tajno i javno ..." (En Nahl, 75.) Dakle, postoji lijepa opskrba i ona koja to nije. Neki ljudi će kazati: Ako je nafaka određena, svejedno bila ona halal ili haram, zbog čega će onda čovjek biti pozvan na odgovornost za haram nafaku? Odgovor: Uzvišeni Allah je odredio nafaku čovjeka i ukoliko u to čovjek vjeruje, nikada neće posegnuti za haramom, jer zna da će mu njegova nafaka doći i da je na njemu da se strpi. Ukoliko ga, pak, zadesi neka teškoća ili neka okolnost koja nalaže podnošenje, na čovjeku je da se čvrsto drži svoga vjerovanja. Ukoliko se čovjek strpi zbog svoje nafake i čvrsto se drži svoga vjerovanja da će ona doći, njegova će mu nafaka u potpunosti doći i biti mu halal. Međutim, ako se čovjek ne strpi čekajući svoju opskrbu, ukoliko ga obuzme strah zbog teškoće kroz koju prolazi i ukoliko se njegovo srce ispuni strahom, onda će posegnuti za haramom. Posezanje za haramom dolazi kao rezultat straha od siromaštva i nespokoja. Čovjek želi da osigura svoju budućnost kao i

budućnost svoje djece, a sigurnost se nalazi isključivo kod Allaha. Drugi čovjek pak želi da stekne kapital, koji će ga sačuvati od siromaštva, treći je u uvjerenju da će putem harama moći posjedovati i steći bogatstvo. Nad svim tim ljudima je uspio da nadvlada šejtan putem straha. O tome Uzvišeni Allah kaže: “To vas je samo šejtan plašio pristalicama svojim, i ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici.” (Ali Imran, 175.) Jedna od uloga i zadaća šejtana jeste da unese strah u srce čovjeka, a najlakši put da strah dođe do srca čovjeka je upravo njegova nafaka. Šejtan dođe čovjeku i baja mu: "Pokori se svojim nadređenim i svjedoči lažno! Ako to ne učiniš, oni će prekinuti tvoju nafaku! Učini grijehe koje oni traže da ih učiniš i ne izlaži sebe i svoju djecu siromaštvu i progonu! Učini tako ili učini to!" Šejtan neprestano čovjeka plaši sve dok ga ne dovede u neprekidni grijeh i griješenje i dok mu grijeh ne postane obična stvar, koja se dešava svakodnevno, i dok njegova duša ne postane ona koja je sklona zlu i ne čuva se od grijeha.

Sve dok vjerujem u jednog i jedinog Allaha koji je Opskrbitelj ljudi, dužnost mi je da čvrsto vjerujem da je sve ono o čemu me obavještava Uzvišeni istinito. Tako neću šejtanu dati priliku da me uznemiri. Uzvišeni Allah se u Kur'anu kune Sobom, da bi potvrdio zagarantovanost nafake za Svoje robove: “A na nebu je opskrba vaša i ono što vam se obećava. I, tako Mi Gospodara neba i Zemlje, to je istina, kao što je istina da govorite.” (Ez-Zarijat, 22, 23.) Nakon što pročita ove ajete, čovjek mora osjetiti sigurnost u svome životu i odagnati od sebe sve misli koje su u vezi sa strahom za nafaku, jer je Opskrbitelj Onaj koji je izrekao navedene riječi istine. Međutim, i pored zakletve Uzvišenog Allaha o tome da je nafaka svakoga čovjeka zagarantovana, neki ljudi još uvijek misle da je njihova nafaka u rukama ljudi. A oni ne mogu donijeti ni korist ni štetu drugom čovjeku bez dozvole Uzvišenog. Jedna od osnova naše vjere je uvjerenje da čovjek može drugom čovjeku donijeti korist ili štetu samo ako to Uzvišeni hoće. Nalazimo da se ljudi u svome svakodnevnom životu pribojavaju za svoju nafaku više nego za bilo šta drugo. Mnogi čak kažu: Taj i taj čovjek mi je nanio štetu u mojoj nafaci! To su riječi koje nisu istinite. Uzvišeni Allah u Kur'anu kaže: “Reci: sam od sebe ne mogu nikakvu štetu otkloniti, a ni neku korist sebi pribaviti ...” Junus, 49.) 8

Pored ovih jasnih ajeta nalazimo ljude koji svjedoče lažno, da bi zadovoljili svoje pretpostavljene, misleći da će na taj način za sebe obezbijediti nafaku. Nalazimo one koji lažu i čine grijehe da bi zadovoljili onoga za koga smatraju da se u njegovoj ruci nalazi njihova nafaka. Takvim ljudima ćemo kazati: Zar niste pročitali kur'anski ajet koji kaže: “A na nebu je opskrba vaša i ono što vam se obećava. I, tako Mi Gospodara neba i Zemlje, to je istina, kao što je istina da govorite!” (Ez-Zarijat, 22, 23.) Čitajte ove ajete da vas ne bi zavarali materijalni uzroci, da vam koraci, koji trebaju biti čvrsti, ne bi postali slabi, da vam se ne bi savili vratovi

koji trebaju biti uzdignuti pa da ljudi žive poniženi i pored toga što im je Uzvišeni u Svojoj Knjizi dao ono što će ih čuvati od tog poniženja. Dakle, nafaka je ono čime se koristi čovjek ili drugo stvorenje, i to korištenje ima dva pravca: a) materijalno korištenje pomoću kojeg čovjek održava .svoj život, i b) duhovno korištenje, ono pomoću kojeg čovjek obogaćuje svoj život